

การประเมินศักยภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาตามความสามารถ (ต่อ)

(Assessment of one's potential in conducting competency-based education)

ดร. ชัยรินทร์ ชวนวัน ข้าราชการบำนาญ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, 10-2565

การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกในบริบทต่างๆ มีผู้กล่าวว่าเปรียบเสมือนอาศัยอยู่ในห้องโถงโลกที่มีความผันผวน ความไม่แน่นอน ความซับซ้อน และความกำกวม ที่เป็นโลกแห่งยุค VUCA ซึ่งมีมุมมองว่าสถานการณ์ดังกล่าวเป็นความท้าทายความสำเร็จที่ผู้นำองค์กรจำเป็นต้องมีคุณลักษณะของผู้นำที่โดดเด่นเพื่อว่ายอยู่ในน่านน้ำทั้ง 4 ประการได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาจึงมุ่งไปที่คำถามประการแรกที่ว่าความเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จในยุค VUCA ต้องเป็นอย่างไรหรือใช้ความสามารถอะไรบ้าง? แนวคิดเรื่องความสามารถของผู้นำที่มีมาตั้งแต่อดีตจึงมุ่งไปที่ความสามารถในการเผชิญกับภาวะข้างต้นด้วย การพัฒนาความเป็นผู้นำและการสร้างโมเดลความสามารถในการเป็นผู้นำ ที่มีคุณลักษณะสำคัญต่างๆ เช่น ความเฉียบแหลมทางธุรกิจ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเวลาและทรัพยากร รวมทั้งความสามารถใหม่ๆ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นทางปัญญา การตระหนักรู้ในตนเอง การสร้างความสัมพันธ์ข้ามพรมแดน และการหยุดชะงักอย่างสร้างสรรค์ การเป็นผู้นำองค์กรในอนาคตที่คลุมเครือ (ความไม่แน่นอน) หรือในสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบที่คุกคาม (ผันผวน) โดยไม่มีแผนงานที่ชัดเจน (คลุมเครือ) จำเป็นต้องมีการขึ้นนำตนเองและเปิดกว้างอย่างมีสติปัญญาต่อแนวคิดใหม่ๆ และแตกต่าง คำถามประการที่สอง คือ คุณลักษณะมุมมองความเป็นผู้นำแบบใหม่เหล่านี้ เราจะมีแนวทางพัฒนาให้ผู้นำในองค์กรที่มีอยู่ได้รับขีดความสามารถเหล่านี้ได้อย่างไรและเป็นเรื่องที่ต้องแสวงหาคำตอบ ซึ่งการพัฒนาคุณลักษณะของผู้นำเหล่านี้เป็นสิ่งที่องค์กรต้องให้ความสำคัญและลงทุนพัฒนาความสามารถซึ่งเป็นการสร้างจุดแข็งที่จำเป็นสำหรับวันนี้ โดยไม่ปล่อยให้ผู้นำต่างๆ นิ่งอยู่แต่ที่โต๊ะทำงานโดยไม่มีการขับเคลื่อนให้พวกเขาประสบความสำเร็จในระยะยาว (จะนำเสนอเรื่องสมรรถนะผู้นำในยุค VUCA อีกครั้ง)

ในตอนนี้ ผู้เขียนจะนำเสนอบทเรียนในการดำเนินงานจัดการศึกษาตามความสามารถต่อไป ซึ่งอยู่ในการดำเนินงานระยะที่ 2 คือ การกำหนดการจัดการเรียนรู้หรือการฝึกอบรม ได้แก่ บทเรียนที่ 5 การสร้างความแตกต่างของบทเรียนในห้องเรียน (Differentiating Lessons in the Classroom) และบทเรียนที่ 6 การใช้เครื่องมือการสอนและการเรียนรู้ (Applying Instruction & Learning Tools)

บทเรียนที่ 5 การสร้างความแตกต่างของบทเรียนในห้องเรียน (Differentiating Lessons in the Classroom)

ในบทเรียนนี้ กล่าวถึง การเรียนการสอนที่แตกต่าง (Differentiated instruction) และกลยุทธ์การสอนที่แตกต่างกัน (Differentiated Instruction Strategies) โดยเน้นเรื่องเทคนิควิธีการหลากหลายที่ครูผู้สอนควรนำมาใช้ในการศึกษาตามความสามารถ และการจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอนที่แตกต่าง คืออะไร คือ กระบวนการปรับแต่งบทเรียนให้ตรงกับความสนใจ ความต้องการ และจุดแข็งของนักเรียนแต่ละคน การสอนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีทางเลือกและความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ และ

ช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ซึ่งวิธีการนี้ต้องการความชัดเจนในการสอนและเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้ดีขึ้น

การสอนที่แตกต่าง เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ เข้าช่วยให้นักเรียนที่มีพรสวรรค์สามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เป็นการดึงดูดนักเรียนให้เรียนรู้มากที่สุดและสร้างผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับทั้งห้องเรียน และทำให้ชีวิตของครูง่ายขึ้นเพราะการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การให้คำแนะนำการสอนที่แตกต่างเป็นการขับเคลื่อนนักเรียนทั้งหมดไปสู่วัตถุประสงค์การเรียนรู้เดียวกัน ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการให้อิสระแก่นักเรียนในการเลือกจะไปสู่วัตถุประสงค์การเรียนรู้นั้นได้อย่างไร

กลยุทธ์การสอนที่แตกต่างกัน มีอะไรบ้าง?

การสอนที่แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสี่ส่วนหลัก คือ ความแตกต่างด้านเนื้อหา ความแตกต่างด้านกระบวนการ ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ และความแตกต่างด้านสิ่งแวดล้อม

1.ความแตกต่างด้านเนื้อหา หมายถึง การที่ครูพิจารณาวัตถุประสงค์ของบทเรียน จากนั้นให้นักเรียนมีตัวเลือกที่ยืดหยุ่นเกี่ยวกับเนื้อหาที่พวกเขาศึกษาเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ตั้งแต่วิชาหรือหัวข้อไปจนถึงแนวทางหรือการนำเสนอ

2.การสร้างความแตกต่างด้านกระบวนการ หมายถึง การที่ครูจึงสร้างความแตกต่างในวิธีที่นักเรียนเรียนรู้ การจัดกลุ่มนักเรียนตามความพร้อมของแต่ละคนหรือเพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้กระบวนการสร้างความแตกต่างบรรลุผลสำเร็จ อีกวิธีการหนึ่ง คือ ครูใช้วิธีการสอนแนวคิดที่แตกต่างกัน เช่น ผ่านบทเรียนภาพ การได้ยิน หรือการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นต้น

3.ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ หมายถึง วิธีการที่นำไปใช้กับประเภทของงานที่นักเรียนสร้าง ครูอาจขอให้เรียนอธิบายแนวคิด ผลิตภัณฑ์อาจเป็นรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร เรื่องราว เพลง สุนทรพจน์ หรือโครงการศิลปะ การแบ่งประเภทของการประเมินที่ให้นักเรียนเป็นตัวอย่างของความแตกต่างของผลิตภัณฑ์

4.ความแตกต่างด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การสร้างความแตกต่างในห้องเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงสิ่งของทางกายภาพในห้องเรียน เช่น วิธีการจัดหรือจัดโต๊ะทำงาน หรือสถานที่ที่นักเรียนสามารถนั่งเรียนได้ (เช่น บนเบาะ) ทำหน้าที่เป็นตัวสร้างความแตกต่างของสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ซึ่งอาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรและนิสัยนักเรียนด้วย

เทคนิควิธีการการสอนที่สนับสนุนการจัดการศึกษาตามความสามารถ ได้แก่

1.การสอนที่แตกต่าง: การปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ที่เป็นกลยุทธ์ที่ยืดเยื้อที่ครูใช้เพื่อรองรับความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งในส่วนนี้ สถานศึกษาและครูผู้สอนควรต้องมีการหารือเกี่ยวกับวิธีการสอนที่แตกต่างและแสวงหาเพื่อระบุว่าจะมุ่งมุดใจของห้องเรียนที่สามารถสร้างความแตกต่างในการจัดการเรียนการสอนได้

2.ข้อดีและข้อเสียของการสอนที่แตกต่างกัน สถานศึกษาและครูผู้สอนควรศึกษาเรียนรู้และรวมคำจำกัดความสั้นๆ รวมทั้งตัวอย่างการสอนที่แตกต่าง เพื่อจะได้เรียนรู้ข้อดีและข้อเสียของการสอนที่แตกต่างกัน และนำมาปรับใช้กับสภาพแวดล้อมห้องเรียนจริง

3. การสอนที่แตกต่างตามความพร้อมของนักเรียน เนื่องจากการจัดการสอนทั่วไปนักเรียนจะเรียนรู้และเติบโตในขั้นตอนที่กำหนดไว้และสามารถคาดเดาได้ เพราะนักเรียนแต่ละคนล้วนเป็นผู้เรียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความต้องการที่แตกต่างกันมาก แต่ก็ต้องการความพร้อมสำหรับบทเรียนที่มีความแตกต่างกันตามความพร้อมของนักเรียน ดังนั้น สถานศึกษาและครูจึงต้องคำนึงถึงประเด็นนี้และต้องแสวงหาและเตรียมแนวทางและวิธีที่ครูสามารถนำเสนอประสบการณ์ที่แตกต่างตามความพร้อมของนักเรียน (ซึ่งคงไม่ใช่การสอนแบบคิดค้นเล็ก (เข้าสอนคิดเลข ป้ายสอนคัดไทย สามโม่งเล็กสอน)

4. การสอนและสร้างความแตกต่างโดยยึดตามโปรไฟล์ของผู้เรียน ในประเด็นนี้เกี่ยวกับการเตรียมนักเรียนตั้งแต่เริ่มรับสมัครนักเรียนหรือผู้เรียนเข้าสู่ระบบการจัดการศึกษาตามความสามารถของหน่วยงานสถานศึกษา ซึ่งควรจัดให้มีระบบคัดกรองความสามารถ (RPL: Recognition Prior Learning) ที่ใช้การประเมินเพื่อคัดกรองผู้เรียนและจัดกลุ่มออกตามสมรรถนะ และมีการจัดทำแฟ้มประวัติ (Profile) ของผู้เรียนไว้ นั่นคือ นักเรียนหรือผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนในห้องเรียนเหมือนกันดังเช่นระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม แต่หน่วยงานสถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนได้เข้าเรียนตามกลุ่มสมรรถนะที่มาจากผลการประเมิน (ซึ่งมีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน)

ในประเด็นนี้จึงเป็นความท้าทายของหน่วยงานสถานศึกษาและครูที่ต้องถามตนเองว่ามีความพร้อมที่จะจัดการศึกษาตามความสามารถแบบนี้หรือไม่

5. การสอนแบบสร้างความแตกต่างโดยอิงตามความสนใจของนักเรียน ทำนองเดียวกันกับข้อ 4 หากนักเรียนที่ผ่านระบบคัดกรองมีความสนใจในการเรียนรู้ตามสมรรถนะอื่น หน่วยงานสถานศึกษาจะสามารถจัดห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่สนใจเรียนตามสมรรถนะที่ตนเองต้องการได้หรือไม่ (นั่นคือ ต้องจัดระบบการเรียนการสอนรองรับความต้องการและสนใจของนักเรียน)

6. การสอนที่แตกต่างเพื่อดึงดูดนักศึกษาทุกระดับ การสร้างความแตกต่างการสอนเป็นเครื่องมือที่ครูสามารถใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จและใช้กลยุทธ์การสอนเพื่อดึงดูดนักเรียนในทุกระดับ ดังนั้น หน่วยงานสถานศึกษาควรอธิบายวิธีตรวจสอบให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับการท้าทายและมีส่วนร่วมในการสอนที่แตกต่าง

7. วิธีสร้างความแตกต่างของการสอนด้วยองค์ประกอบของเนื้อหา เป็นวิธีการของครูที่นำมาใช้ โดยครูแยกแยะเนื้อหาที่สอนเพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ เนื้อหาใดที่ได้รับการแก้ไขและทำงานอย่างไร วิธีนี้ครูผู้สอนควรศึกษาและเรียนรู้วิธีแยกแยะเนื้อหาเพื่อการสอน และยังคงสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เข้มงวด

8. การสร้างความแตกต่างของการสอนผ่านผลิตภัณฑ์แห่งการเรียนรู้ เป็นอีกวิธีการหนึ่งของครูที่นำมาใช้สร้างความแตกต่างเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ เช่น การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แห่งการเรียนรู้ เป็นวิธีหนึ่งที่สนับสนุนความสำเร็จของนักเรียน

9. การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสอนตามความสามารถ หน่วยงานสถานศึกษาจึงควรศึกษาเรียนรู้ให้ชัดเจนว่า การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางคืออะไร (คำจำกัดความ) และให้รายละเอียดเกี่ยวกับประโยชน์ (ที่มาและประโยชน์) อะไร

10.การสอนตามลำดับ ความหมาย & วิธีการ หมายถึง ครูต้องออกแบบและนำเสนอการสอนที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนทุกคน วิธีหนึ่งในการทำเช่นนี้ คือการใช้คำสั่งแบบลำดับขั้นหรือใช้บทเรียนที่กำหนดการสอนแบบแบ่งขั้นและอธิบายวิธีการใช้ในห้องเรียน

11.การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้การเว้นจังหวะในหลักสูตรออนไลน์ หมายถึง การสอนแบบแบ่งขั้นในอีกแง่หนึ่งของความหมาย คือ แต่ละระดับขั้นมีงานประเภทต่างๆ ที่เน้นไปที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้เดียวกัน ทุกระดับมีงานที่น่าสนใจ มีส่วนร่วม และสร้างแรงบันดาลใจ ระดับที่ต่ำกว่าไม่เพียงแค่ได้งานน้อยลงหรือระดับสูงขึ้นเท่านั้นแต่มุ่งเน้นไปที่การปรับประเภทงานให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ไม่ใช่แค่ลดภาระงาน

12.ระบุขั้นตอนในการดำเนินการตามลำดับที่แตกต่าง ครูที่ประสบความสำเร็จจะคอยดูแลความต้องการของนักเรียนทุกคนและแสดงให้เห็นว่าครูจะแยกแยะได้อย่างไร? ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญที่ครูสามารถทำได้หลายขั้นตอนเพื่อนำความแตกต่างไปใช้ในห้องเรียนและให้ตัวอย่างของแต่ละขั้นตอน เช่น การเตรียมห้องเรียน, การประเมินจุดแข็งและความต้องการ, การกำหนดและอ้างอิงผลลัพธ์ (Outcome) และอื่นๆที่หลากหลาย ขั้นตอนและวิธีการทั้งหลายนี้ครูควรเรียนรู้และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับบริบทห้องเรียน

บทเรียนที่ 6 การใช้เครื่องมือการสอนและการเรียนรู้ (Applying Instruction & Learning Tools)

ในบทเรียนที่ 6 นี้ กล่าวถึง ลักษณะและกลยุทธ์ของการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้เครื่องมือการสอนต่างๆที่ครูพึงนำมาใช้

1.การสอนที่มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์และวิธีการ ในส่วนนี้หน่วยงานสถานศึกษาควรพิจารณาวิธีการและสำรวจลักษณะและกลยุทธ์ของการสอนบางอย่างที่ครูใช้ ว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ เช่น กรณีศึกษาและการแสดงบทบาทสมมติ ที่ใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

2.กลยุทธ์ที่เน้นการเรียนรู้สำหรับครู เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยชี้แนะครูในการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ ดังนั้น หน่วยงานสถานศึกษาจึงต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถของครูให้มีความสามารถที่อธิบายได้ว่ากลยุทธ์ที่เน้นการเรียนรู้คืออะไร และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้งานที่ชัดเจน

3.การสร้างและการนำเครื่องมือการเรียนรู้ CBE ไปใช้ หมายถึงว่าในระบบการสอนของการศึกษาตามความสามารถ จำเป็นต้องมีการสร้างและนำเครื่องมือการเรียนรู้ไปใช้สำหรับ CBE ด้วยการพิจารณาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด อาทิ อนุกรมวิธานของบลูม ความรู้ โครงสร้างและลักษณะเฉพาะ การพัฒนาความต่อเนื่องของการเรียนรู้ รูปрик การสอบเทียบและนิสัยของการเรียนรู้

4.การใช้เครื่องมือในการเรียนรู้รายบุคคลและทั้งชั้นเรียน หมายถึง ครูสามารถเลือกใช้เครื่องมือมากมาย เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน ตั้งแต่สื่อการสอน เช่น กระดานไวท์บอร์ด ไปจนถึงการใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ ดังนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาและครูต้องรู้จักเครื่องมือเหล่านี้และอธิบายวิธีการใช้เครื่องมือเหล่านี้ในแบบการเรียนรู้ทั้งชั้นเรียนและแบบรายบุคคล

5. เครื่องมือเทคโนโลยีห้องเรียน ในอดีตสถานศึกษาและครุมีเทคโนโลยีให้เลือกใช้ในโรงเรียนค่อนข้างจำกัด ในยุคหนึ่งเครื่องฉายภาพยนตร์ถือเป็นส่วนสำคัญของเทคโนโลยีในโรงเรียน แต่ในปัจจุบันนี้ครุมีเทคโนโลยีที่หลากหลายให้เลือกใช้ได้แค่เพียงปลายนิ้วในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ครุจึงต้องศึกษาเรียนรู้เครื่องมือเทคโนโลยีในห้องเรียนเหล่านี้ว่ามันคืออะไรและมีวิธีใช้งานอย่างไร ซึ่งแน่นอนว่าจำเป็นต้องมีการลงทุนในการสรรหาเครื่องมือให้มีไว้ซึ่งสถานศึกษาคงต้องรับภาระในการจัดสรรงบประมาณ เพื่อช่วยครุผู้สอนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในห้องเรียนได้อย่างรวดเร็ว

6. การใช้เครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ หมายถึง ระบบ CBE สนับสนุนการเรียนรู้แบบออนไลน์ด้วยเหตุผลหลายประการ ทั้ง การประหยัดงบประมาณ และความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่จำเป็นต้องทำงานประกอบอาชีพไปพร้อมๆกับการดำรงชีวิต การเรียนการสอนแบบออนไลน์จึงได้รับความสนใจมากกว่าแบบห้องเรียน ดังนั้น หน่วยงานสถานศึกษาที่จะจัดการเรียนการสอน CBE แบบออนไลน์ จึงต้องศึกษาเรียนรู้ให้ชัดเจนว่า CBE แบบออนไลน์ คืออะไร? ทั้งความหมาย ประเภท และตัวอย่างเครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ แล้วนำมาปรับใช้ในการดำเนินงานจัดการศึกษาตามความสามารถ

7. การใช้ข้อมูลเพื่อการสอน หมายถึง ระบบ CBE เน้นวิธีการใช้ข้อมูลเพื่อการสอนในรูปแบบต่างๆ เช่น ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนผ่านการสอน การประเมิน การวิเคราะห์ และการสอนซ้ำ แบบทดสอบสั้น ๆ ในประเด็นนี้มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับครุในการใช้ข้อมูลในด้านต่างๆที่กล่าวถึงเพื่อเป็นการยืนยันว่า ครุมีความรู้การใช้ข้อมูลเหล่านี้

8. การใช้แผนผังแนวคิดสำหรับการสอนที่แตกต่าง ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องมือการสอนและการเรียนรู้ที่ครุใช้ การใช้แผนที่แนวคิดเพื่อสร้างความแตกต่างในการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จและเรียนรู้ ดังนั้น สำหรับเครื่องมือนี้ครุผู้สอนควรจะอธิบายได้ว่าแผนผังแนวคิดคืออะไร เหตุใดจึงควรใช้ และวิธีใช้ในห้องเรียนเป็นอย่างไร

9. การใช้กลยุทธ์เมนูเพื่อสร้างความแตกต่างของการสอน (Menu Strategy to Differentiate Instruction) การสร้างความแตกต่างเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่จะใช้เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลและกิจกรรมได้ **กลยุทธ์เมนู**จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการสร้างความแตกต่าง **กลยุทธ์เมนู** คือ สิ่งที่นักเรียนจะได้รับเมนูของกิจกรรมที่สามารถเลือกได้ตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ กลยุทธ์เมนูเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสร้างความแตกต่างของการสอนสามารถใช้ได้กับนักเรียนทั่วไปและไม่จำกัดสำหรับนักเรียนที่มีความทุพพลภาพหรือใช้เพื่อให้นักเรียนทำงานที่ยิ่งวุ่นวายได้ง่ายเท่านั้น กลยุทธ์เมนู อาจเป็นชื่อเครื่องมือแบบใหม่สำหรับบ้านเรา แต่ก็มีผู้นำเสนอว่ามีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนแบบ CBE

10. การใช้กลยุทธ์ Cubing เพื่อแยกการสอน วิธีการ cubing เป็นวิธีที่ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้เพื่อสร้างความแตกต่างของการสอน Cubing เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ครุสามารถจัดเตรียมแนวคิดหรือแนวคิด **หกประการ**ให้กับนักเรียนด้วยวิธีง่ายๆ Cubing เป็นเครื่องมือที่ยอดเยี่ยมในการให้คำแนะนำที่แตกต่าง การสอนที่แตกต่างเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ครุสามารถนำเสนอเนื้อหาได้หลายวิธี เพื่อรองรับความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของ

นักเรียนแต่ละคน ดังนั้น การนำวิธี Cubing มาใช้กับบทเรียน ครูควรได้รับคำแนะนำวิธีการใช้งานในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

11.การใช้กลยุทธ์ Tic-Tac-Toe เพื่อสร้างความแตกต่างในการสอน มีผู้กล่าวว่าครูที่ขยันเยียมต้องสอนรูปแบบการเรียนรู้ได้ทุกรูปแบบ วิธีหนึ่งคือการใช้กระดานอ็อก- Tic-Tac-Toe board ดังนั้น การนำวิธีนี้มาใช้ครูต้องได้รับการสอนวิธีออกแบบและจัดเรียงงานเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเรียนรู้

บทวิพากษ์

การดำเนินงานจัดการศึกษาตามความสามารถ ระยะที่ 1 กำหนดสมรรถนะและโมเดลสมรรถนะผู้เรียน และระยะที่ 2 เป็นการกำหนดระบบการเรียนรู้หรือการฝึกอบรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome) และนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum) และการวางแผนการสอนของระบบ CBE ที่การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องใช้เทคนิควิธีการและการใช้เครื่องมือการสอนต่างๆ ซึ่งจะถูกกำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้ ทั้งนี้ เทคนิคและการใช้เครื่องมือการเรียนการสอนที่ผู้เขียนนำมาเสนอนี้ เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่สำคัญ และยังมีอีกมากที่หน่วยงานสถานศึกษาต้องศึกษาแสวงหาเทคนิคและเครื่องมือรูปแบบต่างๆมาใช้ ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้ดำเนินงานระบบการศึกษาตามความสามารถในบริบทที่รับผิดชอบ ก็หวังว่าหน่วยงานสถานศึกษายุคใหม่ที่กำลังจะนำหลักการและแนวคิดการจัดการศึกษาตามความสามารถ (Competency-Based Education) มาใช้ ต้องมีความมุ่งมั่นอย่างแท้จริง (ไม่ใช่ดำเนินงานระยะที่ 1 กำหนดสมรรถนะและโมเดลสมรรถนะเสร็จแล้ว แต่ล้มเหลวในระยะที่ 2 เนื่องจากจัดทำหลักสูตรแบบสมรรถนะไม่เป็น ถอดใจและทำได้แค่หลักสูตรแบบดั้งเดิมดังที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงมาหลายตอน) สามารถกำหนดระบบการเรียนรู้ระยะที่ 2 ในหน่วยงานตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำรอบสมรรถนะและโมเดลสมรรถนะที่กำหนดในระยะที่ 1 มาวางแผนจัดการเรียนการสอนในระยะที่ 2 โดยใช้เทคนิควิธีการและเครื่องมือการสอนต่างๆตอบสนองต่อสมรรถนะผู้เรียนได้อย่างชัดเจนและใช้ปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริงสามารถวัดและประเมินผลได้แบบเชิงประจักษ์.

.....

ตอนต่อไป : บทที่ 7 การมีส่วนร่วมของนักเรียนในห้องเรียน (Student Involvement in the Classroom)